

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/267/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414206608
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8414206608.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpenej JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 37 927 795, proti žalovanému B. o zaplatenie 3 274,88 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie ohľadne istiny vo výške 313,99 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 22. 11. 2011 do zaplatenia zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 1 674,60 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 22. 11. 2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IV. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na súd 16. 10. 2014 v jej konečnej úprave pripustenej uznesením súdu z 10. 6. 2015 č. k. 4C 267/2014 - 23 sa žalobkyňa domáhala na žalovanom zaplatenia 3 274,88 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 22.11.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu zástupca právnej predchodkyne žalobkyne obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a. s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, odôvodnila tvrdeniami, že spoločnosť 26. 4. 2010 uzavrela so žalovaným zmluvu o pôžičke evidenčné číslo 7071372, na základe ktorej mu poskytla pôžičku v celkovej sume 5.640 eur. Žalovaný mal podľa zmluvy pôžičku splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach po 94 eur. Žalovaný svoju povinnosť riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku porušil. K dátumu spísania žaloby uhradil iba sumu 1 325,40 eur. Vzhľadom na uvedené porušenie zmluvy listom z 26. 10. 2011 - predžalobná upomienka vyzvala žalovaného k okamžitej úhrade všetkých dlžných splátok jednorázovo. Žalovaný do podania žaloby dlžné splátky neuhradil. Jeho dlh ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 3 274,88 eur. Žalobou si uplatňuje aj úroky z omeškania so zaplatením tohto peňažného dlhu v zákonnej výške.

Na preukázanie svojich tvrdení zástupca právnej predchodkyne žalobkyne spolu so žalobou predložil súdu listiny, a to zmluvu o pôžičke z 26. 4. 2010, evid. číslo 7071372, vrátane všeobecných obchodných podmienok platných od 1. 8. 2009, predžalobnú upomienku z 26. 11. 2011 spolu s doručenkou a prehľad splátok a úhrad pôžičky od 26. 4. 2010 do 10. 9. 2014.

V rámci prípravy pojednávania súd 20. 7. 2015 doručil žalovanému žalobu na vyjadrenie. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Zástupca žalobkyne v podaní doručenom súdu pred prvým pojednávaním 26. 10. 2015 v rozpore so žalobou uviedol, že žalovanému bol poskytnutý úver v sume 3 000 eur, nie 5 640 eur tak, ako uviedol zástupca právnej predchodkyne žalobkyne v žalobe. Uviedol, že žalovaný sa zaviazal úver zaplatiť 60 mesačnými splátkami po 94 eur splatnými k 20. dňu v mesiaci podľa čl. 6, bod 6.1, 6.2 a 6.4 všeobecných obchodných podmienok. Celkovo sa teda zaviazal na úhradu úveru zaplatiť sumu 5 640 eur. Do začatia konania zaplatil 1 325,40 eur. Uplatnený nárok špecifikoval tak, že žalovaná pohľadávka pozostáva z dlžnej istiny úveru vo výške 2 960,89 eur predstavujúcej dlžnú sumu úveru ku dňu predčasného ukončenia úverového vzťahu vrátane nesplatených úverových splátok, ktoré sa žalovaný zaviazal zaplatiť v zmysle zmluvných podmienok úverovej zmluvy, a z dlžných pokút vo výške 313,99 eur účtovaných v zmysle čl. 12 bod 12.2 všeobecných obchodných podmienok úverovej zmluvy. Podaním žalobu sčasti, a to ohľadne sumy 313,99 eur s jej príslušenstvom, ktorú si žalobkyňa uplatnila titulom zmluvných pokút pre omeškanie s platením úverových splátok, zobral späť. Naďalej trval na zaplatení sumy 2 960,89 eur spolu s úrokmi s omeškania vo výške 9,25 % ročne od 22. 11. 2011 do zaplatenia. Uviedol, že suma 2 960,89 eur pozostáva zo sumy 460,60 eur, ktorá predstavuje neuhradenú 15. - 19. splátku, ktoré boli splatné počnúc 20. 7. 2011 a končiac 20. 11. 2011 vo výške 15. splátka 84,60 eur a ďalšie splátky po 94 eur, a z dlžnej sumy predčasne zosplatennej istiny 2.500,29 eur, ktorá predstavuje zostatok len istiny úverových splátok splatných počnúc 20. 12. 2011 (splatnosťou 20. splátky) po dojednanú 60. splátku, po započítaní úhrady zaplatenej žalovaným po predčasnom zosplatení úveru vo výške 1 325,40 eur.

Súd vychádzajúc z ust. § 96 Občianskeho súdneho poriadku rešpektoval tento dispozitívny úkon zástupcu žalobkyne so žalobou vykonaný pred začatím prvého pojednávania a konanie sčasti, a to ohľadne istiny vo výške 313,99 eur s jej príslušenstvom zastavil. Predmetom konania tak naďalej ostala istina vo výške 2 960,89 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 22. 11. 2011 do zaplatenia.

Súd vec prejednal na pojednávaní konanom 27. 10. 2015 v neprítomnosti zástupcu žalobkyne, ako aj žalovaného, u ktorých súd doručenie mal riadne a včas vykázané. Zástupca žalobkyne ospravedlnil svoju neprítomnosť podaním doručeným súdu 26. 10. 2015 dôvodom pracovnej zaneprázdnenosti. S poukazom na hospodárnosť konania žiadal, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalovaný svoju neúčasť neospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadaval. Za danej situácie mal súd za to, že v prejednávanej veci boli splnené podmienky ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku pre prejednanie veci v neprítomnosti účastníkov.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil nasledovné skutočnosti:

Z písomnej zmluvy o pôžičke z 26. 4. 2010 súd zistil, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, dňa 26. 4. 2010 uzavrela so žalovaným zmluvu č. 7071472, na základe ktorej sa zaviazala žalovanému poskytnúť pôžičku vo výške 3 000 eur. Zmluva obsahuje údaj o celkovej sume pôžičky 5 640 eur a celkových nákladoch spotrebiteľa 2 640 eur. Žalovaný sa v zmluve zaviazal zaplatiť spoločnosti 60 mesačných splátok po 94 eur. Termín konečnej splatnosti pôžičky je v zmluve vymedzený údajom - 60 mesiacov. Zmluva ďalej obsahuje údaje o ročnej úrokovej sadzbe 32,31 %, o ročnej priemernej miere nákladov (RPMN) 32,31 %, a o priemernej hodnote RPMN 20,58 %. Súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky (ďalej všeobecné obchodné podmienky).

Z písomného podania datovaného 26. 10. 2011 označeného ako „Predžalobná upomienka“ a pripojenej doručky súd zistil, spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, týmto podaním vyzvala žalovaného s poukazom na všeobecné obchodné podmienky spoločnosti k okamžitej úhrade všetkých splátok úveru jednorázovo a zaplateniu sumy 4 341,86 eur do 3 dní od doručenia upomienky. Podľa poštovej doručky žalovaný upomienku na adrese IZ. v odbernej lehote nevyzdvihol a zásielka bola 18. 11. 2011 vrátená odosielateľovi.

Z prehľadu splátok a úhrad úveru predloženého žalobkyňou vyplýva, že žalovaný prvú splátku vo výške 94 eur splatnú podľa prehľadu 20. 5. 2010 uhradil 14. 5. 2010. Ďalšie splátky platil nepravidelne. Celkom na pôžičku poukázal 13 úhrad, 12 úhrad po 94 eur a 1 úhradu vo výške 197,40 eur s tým, že poslednú úhradu vykonal 29. 7. 2011. K 10. 9. 2014 na pôžičku uhradil celkom 1 325,40 eur.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok z 1. 2. 2015 súd zistil, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO:35 923 130, zmluvou postúpila na žalobkyňu (okrem iných) aj pohľadávku voči žalovanému z titulu zmluvy o pôžičke evidovanú pod č. 7071372 z 26. 4. 2010 vo výške 3 274,88 eur.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, tzn. k 26. 4. 2010 (ďalej Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 26. 4. 2010, tzn. v čase uzavretia zmluvy o pôžičke (ďalej zákon o spotrebiteľských úveroch) na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

V prejednávanej veci súd s poukazom na citovanú právnu úpravu vychádzal zo záveru, že zmluva o pôžičke uzavretá medzi právnou predchodkyňou žalobkyňou a žalovaným 26. 4. 2010 je zmluvou spotrebiteľskou, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Ide o zmluvu, ktorou sa právna predchodkyňa žalobkyne ako veriteľ zaviazala poskytnúť žalovanému ako spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a žalovaný ako spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Právna predchodkyňa žalobkyňa je právnickou osobou, ktorej jedným z predmetov podnikania je poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Preto spĺňa charakteristiku dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a veriteľa podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Preto žalovaný spĺňa charakteristiku spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 4 ods. 1 veta prvá zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu;

ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cena tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, ktoré sa vzťahujú napôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe:

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

V prejednávanej veci zmluva o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky z 26. 4. 2010 neobsahuje všetky náležitosti podľa cit. ust. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve absentujú údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov /§ 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch/, zo zmluvy nie je zrejmá konečná splatnosť spotrebiteľského úveru /§ 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch/ a absentuje tiež výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) /§ 4 ods. 2 písm. m) zákona o spotrebiteľských úveroch/.

Vychádzajúc z citovaného ust § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch zákon absenciu týchto náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere spája s následkom neplatnosti zmluvy len v prípade, ak

spotrebiteľovi nebol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere ešte poskytnutý úver alebo úver ešte nezačal čerpať. V opačnom prípade zmluva o spotrebiteľskom úvere je platná a zákon poskytuje spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

V prejednávanej veci súd považoval za preukázané, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 3 000 eur (nie 5 640 eur tak, ako to pôvodne tvrdil zástupca právnej predchodkyne žalobkyne), a že žalovaný tento úver vyčerpal. Tieto skutočnosti neboli medzi účastníkmi sporné a vyplývajú aj z listinných dôkazov v spise. Preto súd zmluvu o spotrebiteľskom úvere v prejednávanej veci považoval za platnú, avšak spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému za bezúročný a bez poplatkov.

K tomuto právnomu záveru súd uvádza:

Z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky z 26. 4. 2010 vyplýva, že výška spotrebiteľského úveru poskytnutého žalovanému predstavovala sumu 3 000 eur, celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom 2 640 eur, a celková čiastka, ktorú žalovaný mal zaplatiť 5 640 eur (3 000 eur + 2 640 eur). Čiastku 5 640 eur mal žalovaný zaplatiť v 60 mesačných splátkach po 94 eur (60 x 94 eur).

Podľa § 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou:

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

V prejednávanej veci v zmluve o spotrebiteľskom úvere z 26. 4. 2010 je uvedené, že celkové náklady spotrebiteľa na spotrebiteľský úver predstavujú sumu 2 640 eur. Ďalej je v zmluve uvedený údaj o počte mesačných splátok 60 a o výške jednej mesačnej splátky je 94 eur. Rozdiel sumy uvedenej ako celková suma úveru 5 640 eur a sumy schválenej pôžičky 3 000 eur predstavuje sumu celkových nákladov úveru 2.640 eur, a táto suma zodpovedá násobku počtu v zmluve uvedených splátok a výšky mesačnej splátky uvedenej v zmluve (60 x 94 eur). Z takéhoto dojednania však nie je pre súd (a o to viac pre spotrebiteľa) zrejmé, ako boli vypočítané celkové náklady spotrebiteľského úveru vo výške 2 640 eur, akú časť z týchto nákladov predstavujú úroky, akú poplatky, či v nákladov je alebo nie je zahrnuté aj poistenie, a ak áno, v akej výške. Nie je zrejmé, aká časť mesačnej splátky v celkovej výške 94 eur pripadá na splátku istiny úveru, aká časť na splátku úrokov, aká na poplatky a aká na poistenie, ak bolo do celkových nákladov zahrnuté. Tu súd dáva do pozornosti čl. 6 bod 6.3 všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého v jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poistenie.

Súd len dodáva, že majúci na zreteli primárny účel právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu) výkladu ust. § 4 ods. 2 písm. i) zákona o ochrane spotrebiteľa zodpovedá iba taký výklad, podľa ktorého každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, „počet“ a „ termíny“ splátok sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť. Teda ako k istine, tak i k úrokom, a tiež k prípadným iným poplatkom a poisteniu. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky. Odchylnosť takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne je práve prejavom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa, ktorý

pri rozhodovaní, či zmluvu uzavrie, by nemal byť zavádzaný nie celkom jasnými údajmi, z ktorých nemusí byť schopný vyvodit', aké bude skutočné navýšenie sumy, ktorú si požičiava, a ktorú bude veriteľovi povinný zaplatiť. (porovnaj napr.: rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co 499/2014 z 15. 4. 2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co 77/2013z 22.5.2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoE 313/2010 z 9. 8. 2011 a ďalšie).

Pokiaľ ide o údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, v zmluve je tento údaj uvedený ako „60 mesiacov“. V zmluve pritom úplne absentujú údaje o termínoch splatnosti jednotlivých splátok. Úpravu splatnosti splátok obsahujú iba drobným takmer nečitateľným písmom vyhotovené všeobecné obchodné podmienky, podľa ktorých prvá splátka úveru je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak (čl. 6 bod 6.4 všeobecných obchodných podmienok). Pokiaľ nie je v splátkovom kalendári alebo v zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci (čl. 6, bod 6.2 VOP). Za tohto stavu bolo pre žalovaného iba z údajov v zmluve o konečnej splatnosti „60 mesiacov“ a drobných nečitateľným písmom vyhotovených všeobecných obchodných podmienok objektívne obtiažne vyvodit', dokedy mal zaplatiť prvú splátku a kedy nastane termín konečnej splatnosti úveru.

Za ďalší dôvod, pre ktorý súd nárok žalobkyne na zaplatenie úrokov z poskytnutého spotrebiteľského úveru považoval za nedôvodný, je neplatnosť dojednania o úrokoch z úveru v zmluve z dôvodu neprimeranej výšky dojednaných úrokov (32,31 %).

Podľa § 53 ods. 6 veta prvá Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

Podľa judikatúry za neprimeranú podmienku sa považuje taká dohodnutá výška úrokov, ktorá podstatne prevyšuje úrokovú mieru, ktorá je obvykle určená s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úveru v danom čase (porovnaj napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo 1848/2004 a pod) .

V konkrétnom právnom vzťahu výška neprimeraných úrokov môže znamenať aj porušenie dobrých mravov v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V takomto prípade pôjde o neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka (porovnaj napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo 1/2009 z 31. 7. 2009, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 26/2011 z 26. 4. 2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 59/2014 z 28. 4. 2005 a pod.).

Z internetovej stránky Národnej banky Slovenska www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> súd zistil, že priemerná úroková miera pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 - 5 rokov v apríli 2010 bola 12,61 %. Z toho je zrejmé, že žalobkyňou požadovaný úrok vo výške 32,31 % je takmer trojnásobne vyšší, ako úrok, za ktorý za obdobných podmienok pri porovnateľných úveroch banky poskytovali. Preto súd dojednania o úrokoch z predmetného spotrebiteľského úveru vo výške 32,31 % považoval za dojednania v rozpore s dobrými mravmi (ASPI, komentár k OZ od prof. Vojčíka, Iura Edition) a za neprijateľnú podmienku, ktorá v zmysle je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neplatná.

V prejednávanej veci súd považoval za preukázané, že právna predchodkyňa žalobkyne poskytla žalovanému pôžičku vo výške 3 000 eur, a že žalovaný na úhradu tejto pôžičky zaplatil celkom 1 325,40 eur tak, ako to vyplýva z prehľadu splátok a úhrad predložených žalobkyňou. Žalovaný nijako tento prehľad v konaní nespochybnil. Žalovaný teda na úhradu istiny úveru doposiaľ nezaplatil 1 674,60 eur.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

V prejednávanej veci súd zastáva názor to, že podaním z 26. 10. 2011 si žalobkyňa dôvodné uplatnila právo na zaplatenie celého zostatku spotrebiteľského úveru. Preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť celú neuhradenú istinu úveru jednorázovo vo výške 1 674,60 eur.

Súd mal za to, že aktívna legitímácia žalobkyne v konaní je daná zmluvou o postúpení pohľadávky z 1. 2. 2015.

Súd žalobkyni priznal aj úroky z omeškania so zaplatením priznaného peňažného plnenia vo výške 1 674 eur, a to od 22. 11. 2011, tzn. od uplynutia 3. dňa nasledujúceho po doručení podania - predžalobná upomienka žalovanému (18. 11. 2011). Súd žalobkyni priznal úroky v požadovanej výške 9,25 % ročne, ktorá zodpovedá výške úrokov určenej ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/2005 Z. z. znení účinnom k prvému dňu omeškania žalovanej v peňažným dlhom (8 percentuálnych bodov + 1,25 % úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania). Keďže žalobkyňa požadovala úroky z omeškania zo sumy 3 274,88 eur, súd žalobu v prevyšujúcej časti aj ohľadne príslušenstva žalovanej istiny zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobkyňa zobrala žalobu sčasti, a to ohľadne sumy 313,99 eur s prísl. späť. Toto späťvzatie neodôvodnila. Preto súd vychádzal zo záveru, že žalobkyňa v tejto časti procesne zavinila, že konanie bolo zastavené a je povinná nahradiť žalovanému trovy tohto konania. Vo zvyšnej časti bola žalobkyňa úspešná len čiastočne. Úspech žalobkyne a žalovaného je cca. rovnaký (3 274,88 eur : 1 674 eur). Preto súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, že žiaden z účastníkov konania v prejednávanej veci nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).